

РЕШЕНИЕ

№ 381

гр. С., 09.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - С., 3-ТИ НАКАЗАТЕЛЕН, в публично заседание на двадесет и девети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: С. Илиев

Членове: Иванка Шкодрова
Калинка Г.

при участието на секретаря Ирена М. Дянкова
в присъствието на прокурора Р. Г. С. Л. Ц. Р.
като разгледа докладваното от Иванка Шкодрова Въззивно наказателно дело
от общ характер № 20231000600616 по описа за 2023 година

С Присъда №11/27.03.2023год., постановена по н.о.х.дело №391/2022год. по описа на ОС - С., 7-ми първоинстанционен наказателен състав, съдът е признал подсъдимия Г. Р. за виновен по чл.343, ал.4, във вр. ал.3, пр.2, б.“б“ пр.1, във вр. ал.1, б.“в“, във вр. чл.342, ал.1, пр.3 от НК за това че за времето от около 21,45 часа на 13.08.2021год. до около 06,30ч. на 14.08.2021год. при управление на МПС – товарен автомобил DAF XF с рег.№***** и ремарке WIELTON с рег.№***** по скоростен път ПП 1-8 е нарушил правилата за движение по пътищата: чл.58а, т.1 от ЗДвП „При движение по скоростен път на водача е забранено: 1. да спира ППС за престой извън специално обозначените за това места“ и чл.98, ал.1, т.1, пр.1 от ЗДвП „Престоят и паркирането са забранени на място, където ППС създава опасност ...“ и в района на км.17+300 землището на гр.Драгоман, Софийска област е паркирал за почивка управлявания от него товарен автомобил в аварийната лента на ПП1-8 и по непредпазливост е причинил смъртта на повече лица, а именно четири – С. К. Б. с ЕГН:***** , Е. Х. С. с ЕГН:***** , Е. С. Б. с ЕГН:***** и К. А. Б. с ЕГН:***** и причинил на К. А. М. с ЕГН:***** три средни телесни повреди: гръдна травма, изразяваща се в контузия на белия дроб с плеврален излив, което увреждане е причинило врЕ.но разстройство на здравето, опасно за живота; счупване на ребрата от пето до осмо в дясно, което увреждане ѝ е причинило трайно затруднение на движението на снагата; счупване на десен ацетабулум с луксация на дясна тазобедрена става, което ѝ е причинило трайно затруднение на движението на долен десен крайник. В предвид на

приетото, съдът му е наложил наказание „Лишаване от свобода“ за срок от три години, чието изпълнение е било отложено при условията на чл.66, ал.1 от НК с изпитателен срок от пет години, като на осн.чл.59, ал.1, т.1 от НК е зачел времето от 14.08.2021год. до 18.08.2021год., през което подсъдимият Р. е бил с мярка за неотклонение „Задържане под стража“ и е приспаднал същото от размера на наложеното наказание „Лишаване от свобода“.

С присъдата, съдът на осн. чл.343г от НК във вр. чл.37, т.7 от НК, е лишил подсъдимия Р. и от право да управлява МПС за срок от пет години, считано от влизане на присъдата в законна сила.

С оглед изхода на делото, подс. Р. е бил осъден да заплати и направените разноски в наказателното производство, всичките в размер на 3 414лв., от които в полза на бюджета на ОДМВР С. 2 213лв., представляващи направени такива в досъдебното производство и в полза на бюджета на ОС-С. сумата от 1 201лв., представляващи направени такива в съдебното производство.

Съдът на осн. чл.111, ал.2 от НПК се е разпоредил с присъдата си веществените доказателства по делото: лек автомобил марка „БМВ“ модел „Х3“, с рег.№ *****, съхраняващ се в двора на РУ-Сливница; ремарке WIELTON с рег.№*****, съхраняващ се в база на ЕМ Комплект гр.Костинброд, ул.“Панайот Волов“ 55, да бъдат върнати на правоимащите лица – техни собственици, след удостоверяване на последното обстоятелство.

Против така постановената присъда, е постъпила жалба от защитника на подс.Г. Р. – адв.Г. В. от САК. По изложените в същата съображения, се иска въззивната съдебна инстанция да постанови присъда, с която да отмени присъдата на първата инстанция и да признае подсъдимия Г. Р. за невиновен и да го оправдае по повдигнатото обвинение. Навеждат се доводи, че обжалваната присъда е неправилна и незаканосъобразна, тъй като се касае за случайно деяние. Според жалбоподателят така постановената осъдителна присъда е и необоснована, тъй като приетата фактическа обстановка почива изцяло на предположения и липсват доказателства подс.Р. да е бил предупреден, че следва да напусне аварийната лента на пътното платно, където по – рано му е било разпоредено да паркира управляваната от него товарна композиция.

В последвалото допълнителното писмено изложение на защитата на подсъдимия, се прави анализ на показанията на свидетелите Н. Д. и В. В. във връзка с начина на уведомление на подсъдимия да изтегли управлявания от него автомобил от аварийната лента и се твърди, че същите не са били съпоставени от първата инстанция с дадените обяснения от подсъдимия. Именно при едно такова обсъждане и преценка, според защитата, съдът би стигнал до извод, че дадените обяснения от подсъдимия не са средство за защита, поради което и не следва да се дава вяра на показанията на посочените свидетели, които се стремят да оправдаят професионалното си бездействие. Критикува се и аналитичната дейност на съда и относно обсъждане на обясненията на подс.Р. с показанията на св.Г. и св.В. относно аварийните светлини на влекача, управляван от подсъдимия. Не на последно

място се излагат и съображения относно установеното с Дрегер наличие на 0,47 промила алкохол. Твърди се, че първоинстанционният съд не е подпълнил с необходимия обем доказателствения материал по делото – не е изискал разпечатка на информацията, която двамата полицейски служители са нанесли като ежедневен отчет на извършените от тях действия по контрола на движението по магистралата в служебния таблет, за да бъдат установени дословно разпорежданията, времето и мястото от където автоконтрольорите Д. и В. са ги давали, както и документираните разговори между тях и ОДЧ на ОД МВР –С.; са изследвани пътните листа на служебните автомобили на свидетелите Д. и В., както и GPS справка за движението на техния служебен автомобил по време на наряда на 13 срещу 14.08.2021год.; не са установени останалите три автомобила чрез ГДГП –МВР, които след 06,30 часа са прЕ.али през ГТП „Драгоман“.

Постъпило е и Допълнение към Допълнително писмено изложение, в което отново се излагат съображения за незаконосъобразност на обжалваната присъда: 1/подсъдимият е спрял управлението от него товарен автомобил в резултат на разпореждане на полицейските служители в 21,45 часа на 13.08.2021год., поради което не е извършил нарушение на чл.58а, т.1 и чл.98, ал.1, т.1 от ЗДвП, 2/липсата на действащ нормативен акт, позволяващ на органите на полицията да разпореждат паркиране на ППС в аварийната лента на магистрала „Европа“, тъй като представения Протокол за приемане на врЕ.на организация на движението по АМ-Европа в района на км 17 + 300 върху задраскване на годността на годината 2019 на 2020, не е подписана от длъжностно лице, а подписаната заповед на члена на УС на АПИ инж. И. Д. № РД-11-1160/05.11.2020год. и на „Разрешение за ползване № СТ-05-929/23.12.2021год.“, подписано от Началника на ДНСК арх.В. К. са нищожни и не пораждаат правни последици досежно изпълнението им. В предвид на което, именно действията на органите на МВР са създали благоприятни условия за извършване на процесната тежка катастрофа /Писмо на Директора на ГДНП-МВР, рег.№ 32860-4654 от 24.01.2023год., относно тава че 1. В ГДНП не е налична информация относно „Предложение на АПИ с рег.№15737/07.12.2020год., 2.В ГДНП не е налична информация за поставените към 14.08.2021год. на първокласен път 1-8, км 17 + 300 пътни знаци, 3. В ГДНП не са налични документи, които регламентират въвеждане на врЕ.на организация на първокласен път 1- 8, в района на км 17 + 300/. Относно необосноваността на обжалваната присъда отново се развиват доводи за изследване на действията на полицейските служители, които не са изпълнили своите служебни задължения във връзка със санкциониране на подсъдимия, както и че в ежедневните форми на отчет не са посочили извършените от тях действия във връзка контрола на движението за времето от 19,30ч на 13.08.2021год. до 06,30ч. на 14.08.2021год. И в това допълнение са прави доказателствено искане във връзка проверка на законосъобразността на оспорената Заповед, подписана от заповед на члена на УС на АПИ инж. И. Д. № РД-11-1160/05.11.2020год. и на „Разрешение за ползване № СТ-05-929/23.12.2021год.“, подписано от Началника на ДНСК арх.В. К., с назначаване на СТЕ.

Направените доказателствени искания в допълнението към жалбата за назначаване на повторна експертиза, която да отговори на въпросите, които са били предмет на приетите

пред първата инстанция две АТЕ, са оставени без уважение. Без уважение са оставени и другите доказателствени искания, като апелативният съд прие, че обстоятелствата по делото за които се сочат са изяснени със събраните до момента такива и е въпрос по същество, при доказателствения анализ, както и че част от тях вече са били предмет на произнасяне от първата инстанция, с приобщаването им.

Възражения по така постъпилата жалба са били направени от А. И. Б., К. С. С., А. А. В., С. А. Б., Ф. Р. М. и В. С. С., чрез техния повереник – адв.Р. М., в качеството им на частни обвинители. В посоченото се прави разграничаване на понятията „случайно деяние“ и „непредпазливо – небрежно“, въз основа на което се твърди че наведените доводи в жалбата в тази насока са неоснователни. Възражава се и че неправилния разбор в жалбата на доказателствата, са доВ. до неоснователен извод относно това обжалваната присъда да почива на предположения. На свой ред, повереникът прави анализ на доказателствата, въз основа на които твърди, че подсъдимият е бил надлежно предупреден и му е било разпоредено да напусне аварийната лента на пътното платно с управляваната от него товарна композиция. Във възражението не са направени доказателствени искания.

Представителят на Апелативна прокуратура – С., пледира че присъдата като правилна и законосъобразна следва да бъде потвърдена, в каквата връзка се прави анализ на показанията на свидетелите Д., В. и Г..

В съдебно заседание, повереникът на частните обвинители - адв. Т. развива доводи, че първоинстанционният съд правилно и законосъобразно е дал вяра на полицейските служители – свидетелите Д. и В. и частично е кредитира обясненията на подсъдимия. Според повереникът, правилно и законосъобразно първоинстанционният съд е определил размерът на наказанието, като не е дал превес на генералната превенция, доколкото е отчел наличието на съизвършителство и съпричиняване от страна на водача на лекия автомобил.

Защитата на подсъдимия – адв. В., поддържа подадената жалба и допълненията към нея. Твърди се, че подсъдимият не е паркирал на инкриминираното място по собствено желание, а е изпълнявал разпореждания на полицейските служители на 13.08.2021год. около 21,45ч, а от събраните доказателства се установява, че не е бил предупреден и не му е било указвано да напуска аварийната лента с автомобилната композиция. Изтъква се, че съдът не е изпълнил задълженията си по чл.107 от НПК, тъй като не е събрал необходимите доказателства. В предвид на изложеното, защитата иска присъдата да бъде отменена, а делото да бъде върнато за ново разглеждане в окръжния съд или след като бъде отменена присъдата, САС да постанови друга такава, с която да признае подсъдимият за невиновен и да го оправдае по повдигнатото обвинение.

Подсъдимият Р. се солидаризира с казаното от своя защитник. В последната си дума заявява, че не е виновен и моли да бъде оправдан.

Настоящият съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и извърши

цялостна проверка на оспорената присъда в рамките на правомощията си по чл. 314 НПК, прие следното:

Окръжен съд – С. е установил вярна фактическа обстановка, въз основа на която е изложил правните си изводи, които според настоящия въззивен състав са правилни и законосъобразни, подкрепени от събраните по делото доказателства.

Не се спори по делото, че подсъдимият Г. Р., който е македонец, македонски гражданин и от 1995год. има придобита правоспособност да управлява тежкотоварни автомобили и товарни композиции. Същият е работи като шофьор на товарен автомобил в транспортно дружество „Сечка Експрес“ Република Северна Македония, с управител св.А. Л..

Безспорно е, че на 13.08.2021год., около 16,30часа, във връзка с трудовите си задължения, подсъдимият е тръгнал от гр.Пловдив посока ГКПП Калотина, управлявайки т.а. марка DAF XF с рег.№ ***** и ремарке WIELTON с рег.№ *****. Изпълнявал транспортна поръчка за Република Босна и Херцеговина. Маршрута е бил добре познат на подсъдимия, тъй като по него се движел поне веднъж или няколко пъти в месеца, а от тук са му били добре познати и особеностите на пътната обстановка и регулирането на трафика при прЕ.аване на ГКПП Калотина.

На посочената дата /13.08.2021год./ около 18,00часа от ОДЧ на ОД МВР С. е докладвано на ГД“НП“ Отдел „Пътна полиция“ за интензивен трафикът по път I-8, в посока изход от територията на Република България, като се е стигнало и до образуване на колона от товарни автомобили, която достигнала 12 километра. За подобни ситуации, в предвид изискванията за пътна безопасност, с цел регулиране на трафика и избягване на образуването на големи колони от товарни автомобили, са били създадени правила за прЕ.аване и принудително спиране, в специално предназначен за това район преди границата на пътна магистрала I-8, с направление Калотина. Същите са включени в **Инструкция №8121з-929/02.12.2014год. на МВР за патрулно – постова дейност/обн. ДВ бр.102/12.12.2014год./** и редакции с номера 8121з – 112/12.09.2015г. /обн. ДВ №73/25.09.2015год./, 8121з – 01.09.2017год. /обн. ДВ 75/15.09.2017год., както и **Инструкция 8121з – 749/20.10.2014год. на МВР за реда и организацията за осъществяване на дейностите по контрол на пътното движение /обн. ДВ бр.90/31.10.2014год./** и редакциите й с номера 8121з-826/14.07.2015год. /обн. ДВ бр.56/24.07.2015год./, 8121з-1505/15.12.2017год./обн. ДВ бр.104/29.12.2017год./, 8121з-45/14.01.2021год. /обн. ДВ №7/26.01.2021год./, 8121з-1345/10.10.2022год. /обн. ДВ бр.82/14.10.2022год./. От съдържанието на посочените инструкции, както и от свидетелските показания на М. М., който към 13/14.08.2021год. е изпълнявал длъжността „Главен дежурен офицер на територията на Област С.“, се установява че същите са имали за задача и цел недопускане и предотвратяване на усложнена пътна обстановка в определен участък от националната пътна мрежа. И за реда за управление и изпълнение на патрулно – постовата дейност в тази връзка, към ГДНП е създаден Национален Координационен Център за безопасно движение по пътищата, в който участвали служители от различни структури, имащи отношение към това – АПИ и структурни звена на МТСП, чийто разпореждания са

задължителни и се предават чрез съответния Главен Дежурен офицер за съответната област. В посочените по – горе инструкции е обозначено мястото за временно спиране на товарните автомобили в района преди ГКПП „Калотина“ за определен часови график, с цел организация на движението при усложнена пътна обстановка, с цел недопускане на претоварване на трафика и пътно транспортни произшествия. Определения за това район е прав участък от пътя, без наличие на завои и ограничена видимост, а именно участъкът между 17 и 19 километър на път I-8, преди границата и само по изключение, извън този предварително определен участък. Във връзка изложеното и обстоятелството за натоварен трафик на товарни автомобили на 13.08.2021год., се наложило спирането на последните, като за целта се е получило изрично разпореждане от Дежурния офицер на ОД МВР полицейските патрули да започнат отбиване на товарния трафик на 16-ти километър на скоростен път I-8, в района на СДВР.

Свидетелите В. П. В. и Н. Г. Д., към инкриминирания период, работели като мл. автоконтрольори при ОД на МВР, в Сектор ПП, в състава на АП. Тяхното дежурство започнало в 19,00 часа на 13.08.2021год., като продължили работата на колегите си от предходната смяна за спиране на товарни автомобили в аварийната лента, съгласно задължителното разпореждане на дежурния офицер при ОД МВР. За целта, в началото на колоната на товарните автомобили бил спрял полицейския автомобил с включена светлинна сигнализация, с един от служителите от екипа, а вторият служител в условията на нощна видимост се придвижвал и указвал на водачите да отбиват и да спират с включени аварийни светлини в лентата за аварийно спиране.

В изпълнение на това нареждане, около 19,30 часа и подс.Р. спрял, когато пристигнал с товарния автомобил на 16-ти километър на скоростен път I-8, при град Божурище. По-късно, около 21,30 часа, след доклад между полицейските органи, че трафикът е намалял, автомобилната колона била постъпенно пусната за придвижване напред, в групи по двадесет автомобили. Подсъдимият също се придвижил напред в колоната, като отново бил спрял за престой в района след 17-ти километър, в аварийната лента на скоростен път 17+300км. Посоченият участък между 17-19 километър, поради това че е завършен и прав, бил определен за спиране на товарните автомобили, съгласно предложение на АПИ с вх. №15 373/07.12.2020год. на ОД МВР С. Сектор ПП /изх.№ на АПИ 24-00-318 от 21.10.2020год./.

След спирането му от полицейските служители, подс.Р. изключил тахографа на товарния автомобил в 21,34 часа, при оставащи 5,38 часа възможност да управлява автомобил, употребил алкохол и легнал да спи.

Постъпенното пропускане на товарните автомобили на аварийната лента започнало след 01,00 часа и продължило до 01,45 часа на 14.08.2021 год. Полицейските служители и свидетели по делото Д. и В., в изпълнение на дадените разпореждания за пропускане на товарните автомобили започнали обход на същите, като установявали контакт с водачите им, включително и като чукали на стъклата на автомобилите, за да събудят и привлекат вниманието им. В последствие обяснявали, че следва да напуснат аварийната лента, в която

били спрели с оглед полицейско разпореждане, като продължат пътуването си. В показанията пред първоинстанционния съд, посочените свидетели са установили принципно своите действия: при почукването по кабината на товарния автомобил, се задействало осветление в кабината на автомобила; след като възприемали водача, изчаквали реакцията му на отправеното съобщение на български език – отговор или недвусмислен жест на шофьора, че е разбрал тяхното разпореждане за изтегляне от аварийната лента на товарния автомобил. По посочения начин бил уведомен и подс.Р., който въпреки това продължил престоя в аварийната лента, оставайки да спи в кабината на влекача, при изключени аварийни светлини. На полицейските служители, свидетелите В. и Д., междувременно било разпорежено да отидат към км 15, посока ГКПП.

Междувременно, пострадалия Е. С. управлявал лек автомобил марка „БМВ“ модел „Х 5“, с рег. №***** в посока от гр.Ямбол, през ГКПП-Калотина към Република Германия. Същият тръгнал около 02,00 часа на 14.08.2021 год. от гр.Ямбол. В автомобила пътували и други лица, като на предната дясна седалка до тази на водача била пострадалата Е.е Б.а, на задните седалки съответно пострадалата св.К. М. /задната дясна седалка/ и пострадалата К. Б. /задната лява седалка/, като между тях двете било и шестмесечното бебе на К. Б. и Е. С. - С. Б., в разположено и вързано детско кошче. Автомобилът на пострадалите се е движел със 113 км/ч по скоростен път I-8, в дясната пътна лента. По време на пътуването, пострадалият Е. С. е спирал за почивка, за да бъде нахранено и обслужено бебето и въпреки предложението на пострадалата Е.е Б.а /майка на съпругата му/, същият не предприел по – продължителна почивка, с обяснението че иска по – бързо да прЕ.е границата на Република България, след което ще спре за по – продължителен престой. Пътят бил с асфалтово покритие, с три пътни ленти – две за движение, разделени с две непрекъснати бели ленти и аварийна лента, прав участък, без неравности, сух, добра видимост, ясно време. Около 06,30 часа на 14.08.2021 год., автомобилът на пострадалите навлязъл в 17-тия километър на скоростния път, следван от автомобила на св.Д. Г.. В района на 17 + 300 км, без видима причина и без да намалява скоростта на движение на автомобила, пострадалият Е. С. отклонил посоката на автомобила, като прЕ.ал от дясната лента за движение към аварийната лента, с намиращия се там товарен автомобил на подсъдимия Р.. При така създамата се ситуация, предната част на лекия автомобил навлязъл под ремаркетото на влекача. В резултат на удара, возещата се и спяща в лекия автомобил, св.Кр.М. се събудила. Същата установила, че возещата се до нея на задната седалка пострадала К. Б. е полегнала към нея, а бебето между тях двете издавало странни звуци. Св.Д. Г. възприел както напускането на дясната лента на движещия се пред него автомобил, така също и сблъсъка на лекия автомобил в товарния и липата на включени аварийни светлини на последния. Посоченият свидетел отбил автомобила си пред товарния автомобил на подсъдимия и именно той се обадил на телефон 112 за да съобщи за настъпилото ПТП. При приближаването да катастрофиралия лек автомобил, св.Г. чул детски плач и молбите за помощ от страна на пострадалата К. М.. Ударът в товарния автомобил бил усетен и от подсъдимия, същият излязъл от кабината на влекача, отправил се към лекия автомобил и последвал разговор между него и св.Г.. Подсъдимият споделил, че тъкмо си правел кафе и се готвел да потегля в посока ГКПП.

Последвали и още сигнали на тел.112 от други пътуващи в този участък на пътя. По делото е представен диск със запис от телефонните съобщения, който е бил обект на Фоноскопна-техническа експертиза №507/21 /л.118, т.2 от ДП/, като същата е била приета от съда в с.з. на 14.12.2022год. /л.434, т.2 от НОХД/ след проведен разпит на в.л. В. В.. Представеното вещественно доказателства съдържа седем броя аудио файлове и 12 броя изображения на графични файлове, като текста от звукозаписите е снет и представен в писмен вид. Постъпилите сигнали за настъпилото тежко ПТП на тел.112, били насочени към св.М. /дежурния офицер/, който от своя страна разпоредил на полицейския АП в състав свидетелите В. и Д. да се върнат на място, запазят местопроизшествието и организират движението. В изпълнение на разпореденото им, посочените свидетели проВ. разговори с очевидеца – св.Д. Г. и изпробвали подс.Р. с техническо средство Дрегер Алкотест 7510 за употреба на алкохол. Последният отчет наличие на алкохол в издишаният въздух от подс.Р. 0,47 промила. Пристигналият екип на Спешна помощ констатира смъртта на С. К. Б., Е. Х. С. и Е. С. Б.. По отношение на другите две пострадали – М. и К. Б., се наложило да бъдат извадени от лекия автомобил с помощта на екип на пожарна и аварийна безопасност и в следствие закарани в болнично заведение – УМБАЛ „Царица Йоана-ИСУЛ“ ЕАД С.. Пострадалата Б.а била в крайно тежко състояние и въпреки проведеното лечение и оказаната ѝ медицинска помощ починала на 20.08.2021год. Пострадалата М. била изписана от болничното заведение на 21.08.2021год.

На мястото на произшествието бил извършен оглед.

Във връзка с натовареността на движението е представена справка на ГД“НП“-РДГП Драгоман-ГКПП Калотина, в която е отразено че в периода от 12,00часа на 13.08.2021год. до 07,00часа на 14.08.2021год. са прЕ.али 410броя товарни автомобили.

В ДП е била назначена Авто – техническа експертиза. Назначеното вещо лице по същата – инж.С. Д., след подробно обсъждане на материалите по делото, е дал заключение относно мястото на реализиране на ПТП: настъпило на ПП I- 8 в района на км 17+300 в аварийната лента, като по дължина на платното за движение на 99,90-100,00метра след линията на ориентира, считано по посока на движение на л.а. БМВ, посока на огледа и по широчина на 1,40-1,50 метра в ляво от десния край на платното за движение, считано в същата посока; относно скоростта, с която са се движели участниците в ПТП - скоростта на товарния автомобил е 0,00км/ч, спрял в аварийната лента. Вещото лице е взело в предвид и Писмото от РДАИ-С. при разчитането на електронния тахограф на товарния автомобил „ДАФ“, управляван от подс.Р., в което се съдържа информацията относно движението и престоя му: „....Към 21,34 на 13.08.2021год., водачът е направил работен ден от 9,22часа, от които е управлявал 03,25часа. Съгласно изискванията на АЕТР и Регламент 361/06 на ЕО водачът е имал право да удължи работния ден до 15 часа и 10 часа управление , като на същият са оставали 05,38часа до 15 часов работен ден през които е имал възможност да управлява. От 21,34 часа на 13.08.2021год. до 14,44 часа на 14.08.2021год., водачът е ползвал почивка от 17,10часа“. Скоростта на лекия автомобил, участник в ПТП непосредствено преди удара е била около 112,66км/ч, като не са регистрирани спиращи следи при извършения оглед на

местопроизшествие; каква е била опасната зона за спиране на автомобилите – за лекия автомобил БМВ при скорост 112,66 км/ч е била 110,34 метра; относно механизма и причините на ПТП – спрял товарен автомобил с прикачено ремарке в аварийната лента, в дясно, по посока на огледа и движещ се лек автомобил по посока на огледа със скорост от порядъка на 113 км/ч. Като при достигането на километър 173300 на ПП I- 8, водача на БМВ С., най-вероятно поради заспиване се е отклонил в дясно от дясната активна лента и е навлязъл в аварийната лента, където е реализирал челен удар в задната част на ремаркетото. При този удар, поради значителната разлика в масите на превозните средства, предната част на лекия автомобил /двигателен отсег, предно окачване/ са навлезли под пода на ремаркетото, а челното стъкло с рамката, тавана и горната част на предните врати са се преместили назад, като по този начин телата на водача Е. С. и пътничката до него са били притиснати от вратите на ремаркетото. След удара, лекият автомобил се е установил на мястото, описано в протокола за оглед. Като причини за ПТП, вещото лице е посочил както субективните действия на водача на л.а. Е. С. – при управления на автомобил е допуснал, най – вероятно поради заспиване, навлизане в лентата за аварийно спиране, така и субективните действия на водача на товарния автомобил /подс.Р./- спрял за почивка на неопределено за целта място в аварийната лента. По отношение вероятността от заспиване на водача на лекия автомобил, вещото лице е взело в предвид конкретната пътна обстановка, включително и данните от НИМХ – филиал Кюстендил; техническото състояние на двете превозни средства преди удара. По отношение на лекия автомобил, не може да се отговори за това дали същият е бил технически изправен с оглед степента и характера на увреждането, като по делото не се съдържат данни, даващи основание да се направи извод за неизправност на същия. По отношение на т.а. не е налице техническа неизправност преди настъпване на ПТП. Заключение на посочената експертиза е било прието в с.з. на 14.12.2022 год. /л.435 НОХД/. При проведения разпит на вещото лице Д., същото е уточнило, че няма научни методи, с които да се отговори дали шофьорът е заспал, но изхождайки от обстоятелствата по делото /ранния час на тръгване, времеви период през който е шофирал, удара в задната част на товарния автомобил, който е престоявал в аварийната лента, липсата на спиращен път, свидетелските показания/, са дали основание да приеме, че вероятно се касае за заспиване от водача на л.а.

По отношение на пострадалите и във връзка с получените увреждания били назначени съответните медицински експертизи, както следва:

1/СМЕ – аутопсия на труп №693/2021год. на КСМД С. по отношение на пострадалия Е. Х. С.ов /л.81, т.2 от ДП/. От заключението на в.л. д-р Т.,подържано в съдебно заседание на 14.12.2022г. /л.430, т.2 НОХД №391/22/ се установява, че е налице тежка съчетана черепномозъчна травма, изразяваща се в многофрагментно счупване на костите на лицевия масив, счупване на костите на черепната основа в областта на предна и средна черепна ямка, контузия на мозъка, счупване на телата на трети и четвърти шийни прешлени, счупване на ребра двустранно от първо до пето, контузия и разкъсване на белия дроб двустранно, контузия на бъбреците, разкъсване на черния дроб, разкъсноконтузни и порезни рани,

кръвонасядания и охлузвания на меките черепни обвивки, лицето, горните и долните крайници, счупване на лявата бедрена кост. Не е установено наличие на етилов алкохол в кръвта. Според посоченото заключение, смъртта на Е. Х. С. се дължи на тежка несъвместима с живота съчетана травма, настъпила е бързо и е била неизбежна. Констатираните увреждания се дължат на удари, съчетани с притискане с голяма енергия с или между твърди тъпи предмети и могат да бъдат получени при ПТП.

2/ СМЕ – аутопсия на труп №694/2021год. на КСМД С. по отношение на пострадалата Е. С. Б. /л.92, т.2 от ДП/. От заключението на в.л. д-р Т., подържано в съдебно заседание на 14.12.2022г. /л.431, т.2 НОХД №391/22/ се установява, че е налице тежка съчетана черепномозъчна и гръднокоремна травма, изразяваща се в многофрагментно счупване на костите на лицевия масив, счупване на костите на черепната основа в областта на предна и средна черепна ямка, контузия на мозъка, счупване на ребра двустранно от първо до пето, контузия на мозъка, контузия и разкъсване на белия дроб двустранно, контузия на бъбреците, мастна дистрофия на черния дроб, разкъсноконтузни и порезни рани, кръвонасядания и охлузвания на меките черепни обвивки, лицето, горните и долните крайници, открито счупване на костите на дясната подбедрица. Според посоченото заключение, смъртта на Е. С. Б. се дължи на тежка несъвместима с живота съчетана травма, настъпила е бързо и е била неизбежна. Констатираните увреждания се дължат на удари, съчетани с притискане с голяма енергия с или между твърди тъпи предмети и могат да бъдат получени при ПТП, при сблъсък с голяма скорост. При разпита на вещото лице, същото е уточнило, че при подобен тип ПТП, предмет на делото, с повече загинали, обикновено има голямо сходство при получените травматични увреждания при пострадалите, особено когато се возят на предни седалки-водач и пасажер.

3/ СМЕ – аутопсия на труп №695/2021год. на КСМД С. по отношение на пострадалият С. К. Б. /л.97, т.2 от ДП/. От заключението на в.л. д-р Т., подържано в съдебно заседание на 14.12.2022г. /л.432, т.2 НОХД №391/22/ се установява, че е налице тежка черепномозъчна травма, изразяваща се в счупване на костите на черепната основа, размачкване на главния мозък в челнотемната област, върхова контузия на белия дроб двустранно, масивна аспирация на кръв, порезни рани, кръвонасядания и охлузвания на меките черепни обвивки. Според посоченото заключение, смъртта на С. К. Б. се дължи на тежка несъвместима с живота съчетана травма, настъпила е бързо и е била неизбежна. Констатираните увреждания се дължат на удар с много голяма енергия на въздействието върху твърд тъп предмет, при което контакт с травмиращия предмет е осъществен с лявата челнотемна област на главата. По своето естество, увреждането представлява високоенергийна травма и могат да бъдат получени при ПТП.

4/ СМЕ – аутопсия на труп №7/2021год. на в.л. д-р Д. Н.-съдебен лекар, Началник „Отделение по съдебна медицина“ при УМБАЛ“Царица Йоана-ИСУЛ“ ЕАД С. /л.102-109 т.2 от ДП/, по отношение на пострадалата К. А. Б.. От заключението, подържано в съдебно заседание на 14.12.2022г. /л.433, т.2 НОХД №391/22/ се установява, че са налице: Лицева травма –кръвонасядане на клепачите на двете очи /цялостно за клепачите на лявото око и

вътрешно за клепачите на дясното око/, охлузвания на лицето –чело, нос и лява буза, разкъсно-контузна рана на носа, счупване на костите на носа, кръвоизлив на палилата на дясно око, счупване на първи и втори горни леви зъби; Черепно-мозъчна травма: кръвонасядане на меката черепна обвивка в ляво слепоочно – тЕ.но, кръвоизлив под твърдата мозъчна обвивка вдясно челно, тЕ.но-слепоочно и тилно, кръвоизлив под пеленообразен кръвоизлив под меката мозъчна обвивка /субарахноидален кръвоизлив/, мозъчна контузия в дясно, стволот кръвоизлив; Гръдна травма: белодробна контузия в дясно върховно; Тазова травма: счупване на горния клон на дясната пубисна кост с минимално разместване и двата клона на пубисната кост в ляво без разместване, неразмествено счупване на ацетабуларната ямка на дясна тазобедрена кост; Травма на левия долен крайник : счупване на бедрената кост в горната му трета, подковообразно охлузване на коляното; Мекотъкани травми по левия горен крайник: охлузване по рамото и мишницата. Според посоченото заключение, смъртта на К. А. Б. се дължи на тежка мозъчна травма. Констатираните увреждания са резултат от действието на твърди тъпи предмети по механизма на удара с и върху такива и отговарят да са получени при ПТП и са в пряка причинно-следствена връзка с настъпилата смърт. При разпита на вещото лице Д. Н., същото е уточнило, че пострадалата е била приета в тежко състояние в болничното заведение, подложена е на реанимационно лечение, включително и хирургично такова. Грижите, които са били положени отговарят на добрата медицинска практика, медицинската дейност по спасяване на живота ѝ е била в пълен обем, своевременно и отговарящо на съвременните стандарти за такъв тип съчетана травма, което се установява от съдържащото се в кориците на история на заболяването-видима спешност с която е приета в болничното заведение и бързината, с която са предприети реанимационните и хирургически действия за спасяването на живота ѝ/. Тежестта на ЧМТ е била непреодолима и несъвместима с живота.

5/ СМЕ по документи №42/2021год. в.л. В. Т., лекар при КСМД С. по отношение на пострадалата К. А. М. /л.3, т.3 от ДП/. От заключението на в.л. д-р Т., подържано в съдебно заседание на 14.12.2022г. /л.433, т.2 НОХД №391/22/ се установява, че е налице Гръдна травма, изразяваща се в контузия на белия дроб, с плеврален излив, което увреждане е причинило временно разстройство на здравето, опасно за живота; Счупване ребрата от пето до осмо вдясно, което увреждане е причинило трайно затруднение на движението на снагата за срок по – голям от 30 дни; Счупване на десния ацетабулум с луксация на дясната тазобедрена става, което е причинило трайно затруднение на движението на десния долен крайник за срок около 9-12 месеца; Рана в областта на шията, определена като охлузна, причинила ѝ временно разстройство на здравето, неопасно за живота. Констатираните увреждания се дължат на удари с или върху твърди тъпи предмети, които могат да бъдат получени при ПТП.

Относно наличие на алкохол в кръвта и наркотични вещества на пострадалия водач, са били изслушани Съдебно химически експертизи №Т-630/2021год. /л.25, т.2 ДП/ и №А-630/2021год., изготвени от вещите лица В. Х. /Д./ и Х. М., чийто заключения за липсата на такива вещества в кръвната проба, са били приети след проведен разпит в с.з. на

Горната фактическа обстановка се потвърждава от събраните по делото писмени доказателства, съдържащи се в досъдебното производство, приобщени от първоинстанционният съд, чрез тяхното прочитане по реда на чл.283 от НПК, приетите по реда на чл.282 от НПК експертизи от първата инстанция и обсъдени по – горе, от разпитите на посочените вещи лица, от показанията на свидетелите, разпитани в съдебната фаза пред първата инстанция - К. М. /л.436 и сл., т.2 НОХД, с.з. 14.12.2022год./, В. В. /л.348 и сл. НОХД, с.з. 14.12.2022год. и приобщените такива чрез прочитането им по реда на чл.281, ал.5 във вр. ал.1, т.1 и 2 от НПК в цялост и дадени на л.9, т.2 ДП/ Н. Д. /л.443 и сл. НОХД, дадени в с.з. на 14.12.2022год. и приобщените такива по реда на чл.281, ал.5 във вр. ал.1, т.1 и т.2 от НПК и дадени на л.11-12, т.2 ДП и л.66, т.2 от ДП, в частта относно обезопасяването на задната част на колоната от товарни автомобили и дрехите, с които е бил облечен подсъдимия/, М. М. /л.447 и сл. НОХД, дадени в с.з. на 14.12.2022год. и приобщените такива по реда на чл.281, ал.5 във вр. ал.1, т.2 от НПК и дадени на л. 12, т.2 ДП в частта им относно получени разпореждания/, А. Л., чийто показания дадени на л.8, т.2 от ДП са приобщени чрез прочитането им по реда на чл.281, ал.5 във вр. ал.1, т.5 от НПК, без провеждане на разпит /л.452 НОХД с.з. 14.12.2022год., Д. Г. /л.553 и сл. НОХД, с.з. 22.03.2023год. и приобщените такива по реда на чл.281, ал.5 във вр. ал.1, т.1 и т.2 от НПК и дадени на л. 1, т.2 ДП в частта им относно датата и точното място на удара/, отчасти от обясненията на подсъдимия Р..

По отношение на възраженията от страна на защитата и подсъдимия, САС намира същите за неоснователни.

По отношение на показанията на двамата полицейски служители В. В. и Н. Д., въззивната инстанция споделя изводите на окръжния съд. Посочените свидетели са били дежурни в посочения времеви период, с начало в 19,00часа на 13.08.2021год., като продължили работата на колегите си от предходната смяна за спиране на товарни автомобили в аварийната лента, съгласно задължителното разпореждане на дежурния офицер при ОД МВР. В изпълнение на това нареждане и подс.Р. бил спрян за престой в района след 17-ти километър, в аварийната лента на скоростен път 17+300км. В следствие, същите, отново след получено разпореждане са пристъпили към постъпното пропускане на товарните автомобили /от 01,00 часа 01,45часа на 14.08.2021год./. За целта, посочените свидетели Д. и В. са започнали обход на колоната от товарни автомобили, като установявали контакт с водачите им, включително и като чукали на стъклата на автомобилите, за да събудят и привлекат вниманието им, с обяснения, че следва да напуснат аварийната лента и продължат пътуването си. Подс.Р., който въпреки това продължил престоя в аварийната лента, оставайки да спи в кабината на влекача, при изключени аварийни светлини. В противоречие на показанията на посочените двама свидетели относно уведомяването и на подсъдимия, са единствено и само обясненията на последния. Обстоятелството, че при настъпването на ПТП е имало и други товарни автомобили все още в аварийната лента, в нарушение с даденото им разпореждане, не може да изключи истинността на показанията на

полицейските служители. Налице е уведомяване, която се извлича и от поведението на част от водачите на товарните автомобили. Същите са изпълнили разпореждане на полицейските органи за престой на указаното им място, и едва след ново разпореждане за продължаване на пътя си, са пристъпили към изтегляне от аварийната лента. Уведомяването за напускане същата и са продължили пътуването си, е факт, който се подкрепя принципно и от показанията на св.Д. Г.. Същият говори за колона от тирове, намиращи се в аварийната лента, но също така е категоричен, че автомобилът на пострадалия се е ударил в ремаркетото на последния паркиран там, а именно в товарния автомобил на подсъдимия, чийто аварийни светлини не са били включени. Свидетелят не е могъл да отговор колко са били товарните автомобили, спрели в аварийната лента, но самият той е спрял пред автомобила на подсъдимия. Това обстоятелство сочи на извод, че е имал достатъчно място да спре и колоната от автомобили не е била плътна и вече е имало изтеглили се автомобили. Първоинстанционният съд е обсъдил свидетелските показания на полицейските служители, включително и относно облеклото на подсъдимия, като е направил във връзка с тях и анализ на останалите доказателства, включително обясненията на подсъдимия и относно твърденията за разминаване между показанията им и съдържанието на докладните записки за случилото се, както и относно причината за която свидетелите Д. и В. не са останали на място и не са изчакали изтеглянето на всички товарни автомобили от колоната. Така изложените мотиви се споделят и от настоящия въззивен състав, поради което не намира за необходимо да ги преповтаря.

Относно възраженията за установеното с Дрегер №7510, фабричен номер 0182, проба №3878/л.86, т.1 от ДП/ наличие на 0,47 промила алкохол, въззивната инстанция взе в предвид, че по отношение на подсъдимия повдигнатото обвинение не е с квалифициращ признак „пияно състояние“ и съдът не говори за наличие на такова, а първоинстанционният съд е ценил посоченото обстоятелство единствено и само относно намерението на подсъдимия да преустанови управлението на автомобила си с цел почивка и сън, като е останал с автомобила си в аварийната лента и след полицейското разпореждане за изтегляне. Обясненията на подсъдимия в с.з. на 22.03.2023год. /л.556, т.2 от НОХД/, че преди лягане е изпил енергийна напитка, а не алкохол, противоречи и на обикновената житейска логика, че непосредствено след това е имал намерение да спи и е спял, без да бъде събуден от полицейски служител.

Относно оплакванията, че първоинстанционният съд не е подпълнил с необходимия обем доказателствения материал по делото, същите могат да бъдат определени в две групи. В едната група въззивната инстанция приема, че следва да бъдат отразени такива, които нямат отношение към конкретиката на делото – изследване на пътните листа на служебните автомобили на свидетелите Д. и В., разпечатка на информацията, която двамата полицейски служители са нанесли като ежедневен отчет на извършените от тях действия по контрола на движението по магистралата в служебния таблет, както и GPS справка за движението на техния служебен автомобил по време на наряда на 13 срещу 14.08.2021год. В другата група, въззивната инстанция прие възраженията относно искането за документираните разговори

между свидетелите Д. и В. и ОДЧ на ОД МВР – С., относно пропускът да се установят останалите три автомобила чрез ГДГП – МВР, които са тръгвали от икриминираното място и то в момента на настъпване на ПТП и след 06,30 часа са прЕ.али през ГТП „Драгоман“. По отношение на същите, въззивната инстанция стигна до извода, че не са могли да бъдат събрани и приобщени по делото. Във връзка с това, първоинстанционният съд е положил усилия за попълване на доказателствения материал, но видно от получения отговор че записите в многоканален цифров магнетофон се съхраняват 30 календарни дни съгласно заповед на министъра на МВР рег.№1-71/29.05.2000год. и заповед №1-131/01.11.2005год. и за посочения период 13-14.08.2021год. е нямало запазени записи /л.502, т.2 НОХД/. От друга страна, полицейските служители са били разпитани като свидетели, като са дали показания относно начина на комуникация помежду си, действията които са предприели във връзка с разпореждането за тръгване на водачите на товарните автомобили, обстоятелството че са напуснали участъка по разпореждане на Главния дежурен, като на място въпреки това са останали четири тира /приобщените показания на свидетеля от ДП – л.9-гръб, т.1 от ДП, чрез прочитането им в с.з. на 14.12.2022год. на осн. чл.281, ал.5 във вр. ал.1, т.1 и т.2/.

Относно необосноваността на обжалваната присъда и развиваните доводи за действията на полицейските служители, които не са изпълнили своите служебни задължения във връзка със санкциониране на подсъдимия, същите не могат да се вземат в предвид, доколкото предмет на производството не касае това обстоятелство.

Неоснователни са и възраженията относно липсата на действащ нормативен акт, позволяващ на органите на полицията да разпореждат паркиране на ППС в аварийната лента на магистрала „Европа“, от което следва да се направи извода, че именно действията на органите на МВР са създали благоприятни условия за настъпване процесната тежка катастрофа. В казуса се касае за неизпълнение от страна на подсъдимия на разпореждане, дадено в периода 01,00часа-01,45часа на 14.08.2021год. от полицейски орган, което разпореждане е било товарният автомобил, управляван от него да напусне аварийната лента и същият да продължи пътуването си посока ГТП „Драгоман“. В резултат на което неизпълнение и много след даденото разпореждане, е настъпило инкриминираното ПТП – около 06,30 часа на 14.08.2021год.

При така установеното и изложеното, окръжният съд правилно и законосъобразно е направил извод, който се споделя и от въззивния състав, че е установено по безспорен и категоричен осъществяване на деянието по чл.343, ал.4 във вр. ал.3, пр.2, б.„б“ пр.1 във вр. ал.1, б.„в“ от НК от подс.Р. както от обективна, така и от субективна страна. Посоченото деяние е извършено във връзка с нарушаване на правилата за движение по чл.58а, т.1 и чл.98, ал.1, т.1 от ЗДвП, изразяващи се в забраната на водачите при движение по скоростен път да спират ППС за престой извън специално обозначените за това места и забраната за престои и паркиране на място, където ППС създава опасност за останалите участници в движението. Обжалваната присъда търпи критики единствено и само относно признаването за виновен на подсъдимия за времето от 21,45 часа на 13.08.2021год. до 01,45 часа на 14.08.2021год. Това е така, тъй като подсъдимият в посочения начален час – 21,45 часа на

13.08.2021год., е изпълнявал полицейско разпореждане за престой на товарния автомобил в аварийната лента на автомагистралата /участък км17+300 землището на гр.Драгоман, област С., ПП I-8/ и имащо действие до 01,45 часа на 14.08.2021год., в който час полицейските служители вече са разпоредили изтеглянето на товарните автомобили от въпросното място на аварийна лента /от км.17-ти до км.18-ти/. В предвид на това, подсъдимият не е в нарушение на разпоредбите на чл.58а, т.1 и чл.98, ал.1, т.1 от ЗДвП за времето от 21,45 часа на 13.08.2021год. до 01,45 часа на 14.08.2021год., поради което следва да бъде оправдан за посочения времеви период.

От обективна страна, подс.Р. е осъществил деянието като на 14.08.2021год. за времето от 01,45 часа до 06,30часа на 14.08.2021год. при управление на товарен автомобил по скоростен път ПП I-8 е нарушил правилата за движение по пътищата: чл.58а, т.1 от ЗДвП „При движение по скоростен път на водача е забранено: 1. да спира ППС за престой извън специално обозначените за това места“ и чл.98, ал.1, т.1, пр.1 от ЗДвП „Престоят и паркирането са забранени на място, където ППС създава опасност ...“ и в района на км.17+300 землището на гр.Драгоман, Софийска област е паркирал за почивка управлявания от него товарен автомобил в аварийната лента на ПП I-8 и по непредпазливост е причинил смъртта на повече лица, а именно четири – С. К. Б. с ЕГН:*****, Е. Х. С. с ЕГН:*****, Е. С. Б. с ЕГН:***** и К. А. Б. с ЕГН:***** и причинил на К. А. М. с ЕГН:***** три средни телесни повреди: гръдна травма, изразяваща се в контузия на белия дроб с плеврален излив, което увреждане е причинило втр.но разстройство на здравето, опасно за живота; счупване на ребрата от пето до осмо в дясно, което увреждане ѝ е причинило трайно затруднение на движението на снагата; счупване на десен ацетабулум с луксация на дясна тазобедрена става, което ѝ е причинило трайно затруднение на движението на долен десен крайник.

По отношение на формата на вината, първоинстанционният съд е правилно и законосъобразно е приел, че се касае за деяние извършено по непредпазливост, под формата на небрежност. Относно субективния елемент на деянието – вината, същата представлява конкретното отношение на извършителя към престъплението и предизвиканите от него обществено-опасни последици. В тази връзка, съдът взе в предвид доказателствата по делото относно неизпълнението на разпореждането на полицейските органи да прекрати престоя на товарния автомобил и да се изтегли от аварийната лента, с продължаване на курса на движение, въпреки че е имал техническа възможност да стори това и което не е сторил и по този начин вече е престоявал с паркирания автомобил на забранено място, създавайки опасност за останалите участници на пътя / чл.58а, т.1 от ЗДвП и чл.98, ал.1, т.1, пр.1 от ЗДвП/. Въз основа на всичко това, съдът прие, че подсъдимият не е предвиждал настъпването на противоположния резултат, но е бил длъжен и е могъл да го предвиди и не се касае за случайно деяние, каквото се твърди от защитата.

При определяне вида и размера на наказанието, окръжният съд е взел в предвид както липсата на отегчаващите вината обстоятелства, с маркиране на периода от датата на произшествието – 14.08.2021год. и приноса на пострадалия С. за настъпване на ПТП,

липсата на наказания като водач на МПС във връзка с допускани нарушения на правилата за движение по пътищата, така и смекчаващите вината обстоятелства - чисто съдебно минало и добрите характеристични данни. В случая са налице две нарушения на правилата за движение от страна на подсъдимия, и това са именно разпоредбите на чл.58а, т.1 от ЗДвП и чл.98, ал.1, т.1, пр.1 от ЗДвП. Обсъдена е обществената опасност на деянието – висока и на дееца – ниска, както и е прието като изключително смекчаващо вината обстоятелство – поведението на пострадалия /най-вероятно заспиване при управление на МПС със скорост 112,66м/ч/, което е допринесло за настъпване на ПТП. При този анализ, първоинстанционният съд правилно е приел, че размерът на наказанието следва да бъде определен при условията на чл.54 от НК, към предвидения минимален такъв в чл.343, ал.4, във вр. ал.3, б.б“, във вр. ал.1 б.“в“ от НК, а именно 3 години „Лишаване от свобода“.

Първоинстанционният съд е взел в предвид на размерът на наложеното наказание и постигане целите на наказанието, при което законосъобразно е постановил изпълнението на наказанието да бъде отложено при условията на чл.66 от НК, с изпитателен срок от пет години.

По отношение на определяне размерът на наказанието по чл.343г от НК, окръжният съд е взел в предвид единствено и само тежкия съставомерен резултат, въпреки възприемането от него, че същият е настъпил при независимо съпричиняване с другия водач и е лишил подсъдимият от право да управлява МПС за срок от пет години. Въззивната инстанция не споделя изводът, че лишаването от права следва да бъде в размер определен при условията на чл.49, ал.2 от НК, като същото надвишава срока на определеното наказание „Лишаване от свобода“ с две години, т.с. към максимума, предвиден в закона. Въззивният съд след като взе в предвид изложените мотиви във връзка с личността на подсъдимия, трудовата му ангажираност, липсата на наказания за допуснати нарушения по ЗДвП и възприетата фактическа обстановка във връзка с поведението на пострадалия водач, намира основание да измени присъдата в тази ѝ част, като намали размера на лишаването от право да управлява МПС на осн. чл.343г във вр. чл.37, ал.1, т.7 от НК от пет години на три години.

При цялостната проверка на оспорената присъда не се констатира основания, налагащи нейното изменение или отмяната ѝ.

Водим от изложеното и на осн. чл. 337, ал.1, т.1 НПК, Апелативен съд – С., НО, 3-ти състав

РЕШИ:

ИЗМЕНЯВА присъда №11 от 27.03.2023г. на ОС-С., постановена по НОХД №391/2022г., с която подсъдимият Г. Р., род. на *****год. в гр.***, Република Северна Македония, македонец, македонски гражданин, жител и живущ в гр.***, ул.“*****“ №**, със средно образование, женен, неосъждан с матичен брой /ЕГН/ ******, в

ЧАСТТА, с която е признат за виновен за времето от около 21,45 часа на 13.08.2021год. до около 01,45 часа на 14.08.2021год. при управление на МПС – товарен автомобил DAF XF с рег.№***** и ремарке WIELTON с рег.№***** по скоростен път ПП 1-8 да е нарушил правилата за движение по пътищата: чл.58а, т.1 от ЗДвП „При движение по скоростен път на водача е забранено: 1. да спира ППС за престой извън специално обозначените за това места“ и чл.98, ал.1, т.1, пр.1 от ЗДвП „Престоят и паркирането са забранени на място, където ППС създава опасност ...“ и в района на км.17+300 землището на гр.Драгоман, Софийска област да е паркирал за почивка управлявания от него товарен автомобил в аварийната лента на ПП1-8, като в посочената част **ОТМЕНЯВА** присъдата и вместо тава го признава за невиновен и го оправдава.

ЧАСТТА, с която на осн. чл.343г от НК и чл.37, т.7 от НК е лишен от право да управлява МПС за срок от пет години, като **НАМАЛЯВА** този размер на три години.

ПОТВЪРЖДАВА присъдата в останалата ѝ част.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване и протестиране пред ВКС в 15-дневен срок от съобщаването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____